

at alle saadanne Forholdsregler ere utilstrækkelige til at afværge Faren for massevis Indbrænding.

En virkelig Betryggelse opnaas kun ved at afløse Gasen med elektrisk Belysning. Herved undgaaes enhver Ophedning af Luften og Omgivelserne, og ligeledes den direkte Fare for Antændelse, da det elektriske Lys kun kan brænde i luftede og lufttætte Lamper. Hvis der desuagtet sker Antændelse, vil denne i de allerfleste Tilfælde kunne slukkes i Tide, da Ilden ikke griber om sig med abnorm Hurtighed. Brandfaren i et Theater bliver saaledes ikke væsentlig større end i enhver anden Bygning. Selv om en opstaaende Ild skulde faa Overhaand, er Faren for Publikum langt ringere end ved Gasbelysning, da det elektriske Lys vil vedblive at brænde paa Tilskuerspladsen, lige indtil Ilden har udbredt sig over denne, medens det, som bekjendt, ofte har bidraget til at forøge Ulykkens Omfang, at Gasledningen til alle Theatrets Rum strax ved Ildens Begyndelse afbrødes, og de nu for Tiden anvendte Sikkerhedslamper med Oliebelysning sluktes af Nøgen.

Ved Siden af det afgjørende Hensyn til Publikums og Theaterpersonalets og, i anden Række, til Bygningens Sikkerhed, maa det desuden komme i Betragtning, at det elektriske Lys i den daglige Drift har store Fortrin for Gasen. Den Varme, som Gasbelysningen paa Theatrets Rampe udvikler, frembringer en stærk opadstigende Luftstrøm, der fører en stor Del af Varmen fra Scenen med sig, førend den naaer ud i Tilskuerrummet; i vort kgl. Theater virker denne Omstændighed meget uheldigt paa de afstufte Forhold, især i den forreste Del af Gulvet og Ballonetagen. Gasfens udtørrende og forurenende Virkning paa Luften er endvidere skadelig for de Spillendes Organer; at den ogsaa, om end i mindre Grad, er følelig for Publikum, forsaavidt den ikke modvirkes af en fuldstændig Ventilation, er tilstrækkelig bekjendt. Disse Ulemper fjernes ved den elektriske Belysning, som ikke frembringer Varme eller paa anden Maade øver Indflydelse paa den omgivende Luft. Den har heller ikke den samme skadelige Indvirkning som Gasen paa det sceniske Materiel og paa den kunstneriske Udsmykning af Theatrene.

Man er overalt kommen til Erkjendelse af, at der ikke bør anvendes Gas til Belysning af Theatre, og Anvendelsen af elektrisk Belysning er allerede almindelig ved de større Theatre i Udlandet, saaledes at man nu i flere Nar har haft tilstrækkelig Erfaring for, at det elektriske Lys kan virke fuldkommen regelmæssigt, og at det i fuldt Maal besidder de Fortrin for Gasen, som her ere omtalte.

I Juni 1887 fremkom Chefen for det kgl. Theater og Kapel med en Indstilling om Indførelsen af elektrisk Belysning i det kgl. Theater, saaledes at denne Foranstaltning foreløbig, endnu i samme Nar, foresloges gennemført med Hensyn til Rampens Belysning, i Overensstemmelse med et fra Theatrets Side allerede tidligere fremsat Forslag. Da man imidlertid ansaa det for rigtig, at Spørgsmaalet om et elektrisk Anlæg blev fra først af taget under Overveielse i sin Helhed, blev det af Theaterchefen overdraget Sceneinstruktør Krohn at foretage en Reise til Udlandet for at gjøre sig bekjendt med de tilsvarende Anlæg ved forskjellige større Theatre, og efter hans Hjemkomst blev der i Januar 1888 nedsat en Kommission af Sagkyndige i det nævnte Djiemed. Under Theaterchefens Forsæde sammensattes Kommissionen af Sceneinstruktør Krohn, Chefen for Søminekorpslet Kommandør Söhndt, Direktøren for Marinens Skibsbyggnings- og Maskinvæsen Nielsen, Professor i Fysik C. Christianfen og Theatrets Bygmester Statsraad Herholdt. Som et særligt Udvalg af Kommissionen have d' Hrr. Nielsen, Söhndt og Krohn i Førelse arbejdet for Løsningen af de specielle tekniske Opgaver. Af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fik Kommissionen Bemyndigelse til at forhandle direkte med de forskjellige Firmaer, fra hvilke der maatte indhentes Planer og Overlag, og da der her i Landet manglede al Erfaring om elektriske Anlæg for Theatre, traadte man i Forbindelse med det Firma, som i Udlandet nyder den største Autoritet paa dette Omraade, nemlig det saakaldte Edison-Selskab eller „Allgemeine Electricitätsgesellschaft“ i Berlin. Dette Selskab har ladet udarbejde Planer for Scenebelysningen i vort Theater, som derefter i Berlin ere blevne gennemgaaede af Medlemmer af Kommissionen og sammenarbejdede med de øvrige Planer for Anlægget. Paa Grundlag af de foreliggende Planer og Overlag for Arbejdets forskjellige Dele, og med Benyttelse af de Sagtagelser, som i Udlandet ere gjorte dels af Instruktør Krohn; der i sin Reiseberetning har givet en udførlig sammenlignende Fremstilling af Anlægene i flere tyske Theatre, dels af andre Medlemmer ved lignende Reiser, har Kommissionen udarbejdet et detailleret Forslag til et hele